

Tot queda igual

Sopa de Cabra presenta amb gran èxit el seu darrer disc 'La gran onada' al festival Strenes de Girona | El septet interpreta totes les cançons del disc, encavalcades amb els seus grans èxits

Gerard Quintana. | Foto: Gemma Martz

La taquilla de l'Auditori de Girona presentava un cartellet de "390 localitats". Les mesures sanitàries exigides han fet que el *sold out* del conjunt gironí hagi omplert una tercera part de l'aforament. Tal com va dir un comunicatiu Gerard Quintana, els assistents al concert van ser "els espermatozous més ràpids" a aconseguir una entrada.

La segona nit del festival Strenes va suposar la primera oportunitat de veure en directe les cançons de *La gran onada* (PromoArts Music, 2020), el darrer disc de **Sopa de Cabra**, després d'una sèrie de concerts avortats per les mesures de confinament. A ritme del "I Just Want To See His Face" de **The Rolling Stones**, i després d'una gran ovació i de l'etern 'Bona nit, malparits!', el septet va començar el concert amb "Fràgil" amb la que, com va recordar **Quintana**, el grup connectava amb el darrer cop que van tocar plegats. Va ser al mateix escenari i la mateixa cançó: la nit dels Premis Enderrock 2020, un ja llunyà 5 de març.

El concert va ser generós en cançons, i van poder-se escoltar les deu cançons de *La gran onada*. Després de "Fràgil", van seguir "Farem que surti el sol" -dedicada a Open Arms- i "Deien adéu", una cançó que parla d'allò que hem deixat enrere. A continuació, dos clàssics: "Per no dir res", de *La roda* (Salseta Discos, 1990) i "Si et quedes amb mi", molt corejada per tot el públic.

El grup es va sentir molt còmode en començar 'a casa' la gira de presentació del disc. La banda base, formada per Gerard Quintana a la veu, Josep Thió i Jaume Soler a les guitarres, Francesc

Lisicic al baix i Pep Bosch a la bateria, es va complementar amb Ricard Sohn als teclats i Valen Nieto a la guitarra i percussió. Molt ben greixats en directe, només se'ls pot retreure certa manca de ritme entre cançó i cançó, sovint coberta pels parlaments de Quintana.

Imatge de la platea de l'Auditori de Girona. Foto: Gemma Martz

"Tant se val" i "La llibertat" van ser les següents cançons de *La gran onada*. "La llibertat" van dedicar-la al president d'òmnium, Jordi Cuixart, a qui Quintana va explicar que va recitar-li els versos a Lledoners. La cançó va provocar en el públic els crits de "llibertat", que van ressonar una bona estona a l'auditori.

"El far del sud", "Eix de rotació" i "Instants del temps" van portar fins a "Fronteres" -en la meua opinió, una de les millors cançons de l'any-, on es va trobar a faltar la veu de Núria Moliner que es pot escoltar al disc. "Podré tornar enrere" -anunciada com 'una cançó més vella que nosaltres-, "La gran onada" i "Cercles" van conduir el públic cap al clímax final del concert, trencat per "Entendre l'amor", una cançó que no va acabar de funcionar. La rockera "Si et va bé" va fer aixecar el públic de les cadires, i "Em trenques el cor" va conduir cap a l'apoteosi de "L'Empordà", que cada vegada més ressona a l'*springsteeniana* "Darlington County".

Cal fer una menció especial al disseny d'escenari, ambientat amb uns atractius dibuixos de Roger Farré (**Gossos**), que apareixien i s'amagaven en funció dels cromatismes dels llums; uns llums que potser en alguns moments eren excessivament intensos i arribaven a cremar les cares dels músics.

Els bisos del concert van començar amb una lectura acústica d'"El boig de la ciutat", i una cançó dedicada a 'tots aquells que han marxat': "En blanc". "Els teus somnis" van acabar la primera ronda de bisos; una cançó que demana que 'si som capaços d'imaginar-ho, fem-ho'.

La segona volta de bisos va incloure l'homenatge a Joan Cardona 'Ninyín' "Seguirem somniant", el clàssic "Tot queda igual" -que va fer tornar a posar el públic dempeus- i el *hit* tardorenc "Camins".

Sopa de Cabra va tancar amb gran èxit la posada de llarg de *La gran onada*, en un concert que, si bé no va incloure excessives sorpreses, va servir per consolidar els gironins com una banda de solvència contrastada. Perquè, malgrat totes les circumstàncies, tot queda igual.

Salutació final de Sopa de Cabra. Foto: Gemma Martz